

Je onderschat jezelf

Bericht van de Raad van Grootmoeders - januari 2016

"We willen je aan iets herinneren... en je hebt het nodig eraan herinnerd te worden", verklaarden de Grootmoeders, terwijl hun ogen zich in de mijne boorden. **"Je denkt nog steeds over jezelf als een afgescheiden persoon."**

"Nou, ehh... Ja!" antwoordde ik, van mijn stuk gebracht. "Natuurlijk doe ik dat." **"Dat weten we! Dat weten we!"** lachten ze. **"Maar deze afgescheiden blik die je op jezelf hebt is fout! Het veroorzaakt ellende."** Hoofdschuddend zeiden ze: **"Je bent meer dan een afgescheiden persoon, veel meer."**

"Toen we je voor het eerst het Net van Licht lieten zien, zag je het als een manier om te verbinden, als een instrument om lijden op te heffen." "Ja, Grootmoeders," zei ik, "dat klopt." **"Je dacht dat we je het Net van Licht gaven om de aarde te 'helpen'."** Ik knikte instemmend en met een twinkeling in hun ogen zeiden ze: **"Wel, luister nu."**

"Het Net van Licht is meer dan je denkt. Het Net van Licht is het Weefsel van Bestaan dat alles in het universum ondersteunt en verbindt. En het is in staat dit te doen," lachten ze gelukkig, **"omdat het liefde is. Dit is ook wat JIJ bent",** zeiden ze, en ik staarde hen aan. "Wat?" mompelde ik.

"Steeds wanneer je denkt dat je slechts een nietig stipje op de Aarde bent, één van de miljoenen, onderschat je jezelf. In het fysieke bestaan ben je een stipje, maar in werkelijkheid ben je één met het Net van Licht, één met het Weefsel van het Bestaan." Mijn hoofd tolde en toen zij mijn verwarring zagen, trokken de Grootmoeders me naar zich toe en zodra ik voelde hoe hun armen me omarmden, begon de spanning te verdwijnen. Ik ontspande me.

"Je bent één met ons", zeiden ze. **"Je bent niet afgescheiden. Smelt in onze omarming en laat ons je vasthouden",** fluisterden ze. **"Adem met ons. Je bent tenslotte je eigen persoon. Je bent één met het Goddelijke. Jouw hart klopt met het onze."**

"Je kunt nooit alleen zijn", zeiden ze terwijl zij hun hoofden schudden. **"Je bent evenzeer een deel van de rivier van liefde die door het leven stroomt, als wij dat zijn. Het Net van Licht vormt het onderliggende patroon",** zeiden ze, wachtend om te zien of ik het begreep. **"Het bestaat overal, in alles. Het Net van Licht wiegt en verbindt al wat is. Het licht en de liefde in het Net stromen door jou heen en stromen door ons heen. Hoe kan een druppel in de rivier zichzelf afgescheiden houden van de andere druppels?"** vroegen ze. **"Dat kan de druppel niet. En jij ook niet."**

"Deze vloeiende stroom van leven is wie je bent. Je bent één met al wat is. Goddelijk. Je lichaam, persoonlijkheid en geest - dit zijn allemaal manifestaties van die stroom. Manifestaties die er voor een korte tijd zijn", zeiden ze. **"En op het moment dat je het verkrampte zelfbesef loslaat, waar je zo aan gehecht ben geraakt en jezelf toestaat om met de stroom mee te stromen, zal het leven je verder op weg brengen. De kracht van deze altijd-stromende Licht/Liefde is onmetelijk. Zo is ook de kracht van jouw zijn onmetelijk",** zeiden ze. **"Begrijp je nu wat we bedoelen als we zeggen dat je jezelf onderschat?"**

"Je voelt je ongelukkig als je over jezelf denkt als een afgescheiden, beperkt persoon." Mij diep in m'n ogen kijkend zeiden ze: **"Het is tijd om die oude leugen los te laten. Open je voor het Net",** zeiden ze, weids gebarend.

"Verhef jezelf en verhef de wereld! Je kunt niet ongelukkig zijn in het Net van Licht."